

ДЕЩО ПРО ЗОЛОТО

Золото сосни – гаряче, червлене. Як рояль і скрипка настроюють чистоту свого звучання за камертоном, так і вечірнє сонце перевіряє свої промені на осяйність, пропускаючи їх крізь тонку кору, що відлущилася від стовбура бахромчастими пластинками. Якщо кора спалахне дорогоцінним сяйвом, значить, промені найвищого гатунку; якщо ж лиш зблисне тьмяно, – притлумилися вони чи то від пилу, чи від втоми, і сонце має їх за ніч переплавити, за день заново відлити, щоб надвечір вони знову запалювали гарячим червоне золото.

Золото липи – спокійне, біле. Бджоли кохаються в цій розкоші і носять із золотих квіток пахучий мед.

Золото осінньої берези – яскраво-жовте, тремтливе. Воно щедро сиплеться на землю, і журавлі, відлітаючи у вирій, кидають у нього своє прощальне «курли».

Золото важко добувати, тому воно дорого коштує. Хіба часто вирвешся з міста, від звичних і безкінечних клопотів і турбот, марноти і суєти, що видаються чи то важливими, чи то непересорними, хіба швидко зможеш зосередитися і придивитися до одного-однісінького дерева, до тієї тонісінької смужечки кори, що відділилася від соснового стовбура? Хіба встигнеш завважити скороминучу пишноту квітучої липи, коли навколо так багато крикливого, що нагло і нагально вимагає твоєї уваги? Хіба не піддасися підступу нудьги і приступу суму, що заливають душу так само настійливо, як осінні зливи місто, коли тебе наполегливо переконують, що восени всі цивілізовані городяни мають страждати від депресії, – і все-таки втішишся тремтливим березовим листочком?

Золото не іржавіє, не гниє, не розчиняється в кислоті, тому так високо цінується. Чи серце

зганьбилося зрадою, чи спокусилося оманною, чи здалося зневірі, – вони так само золотавітимуть: і сосна, і липа, і береза, – і ми зможемо завжди повернутися до них, до їхнього незнецінюваного золота.

Так добре, що його не треба знервовано замикати в сейфі, що над ним не скнітимуть у підземеллях засліплені страждальці, що воно не

запалить серце вогнем жадоби і не підштовхне сестру позаздрити сестрі, а брата вбити брата, – воно підкаже нам, що слід пам'ятати про важливість зникості і непроминальності, засвідчить зв'язок легкості (але не легкодухості) і летючості, і буде знаком, символом, талісманом, але не тягарем, – це живе вічнооновлюване золото.